اِلَيۡهِ يُرَدُّ عِلۡمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخۡرُجُ مِنۡ ثَمَرٰتٍ

અલ્લાહ હી કી તરફ કયામત કા ઈલ્મ લૌટાયા જાતા હૈ. જો ફલ ભી અપને ખોલોં સે

مِّنۡ اَكۡمَامِهَا وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ اُنۡثٰى وَلَا تَضَعُ

નિકલતે હૈં ઔર જો કોઈ માદા હામિલા હોતી હૈ ઔર વઝએ હમલ કરતી હૈ વો સબ હી

اِلَّا بِعِلۡمِهٖ ؕ وَيَوۡمَ يُنَادِيۡهِمۡ اَيۡنَ شُرَكَآءِىۡ ۙ قَالُوۡۤا

અલ્લાહ કે ઈલ્મ સે હોતા હૈ. ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉન કો પુકારેગા કે કહાં હૈં મેરે શુરકા? તો વો કહેંગે

اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنۡ شَهِيۡدٍ ۚ ﴿۴۷﴾ وَضَلَّ عَنۡهُمۡ

હમ આપ સે યહી અર્ઝ કરતે હૈં કે હમ મેં કોઈ મુદઈ નહીં. ઔર ઉન સે ખો જાએંગે

مَّا كَانُوۡا يَدۡعُوۡنَ مِنۡ قَبۡلُ وَظَنُّوۡا مَا لَهُمۡ

વો જિન કો ઈસ સે પેહલે વો પુકારા કરતે થે ઔર વો જાન લેંગે કે ઉન કે લિયે કોઈ બચને કી

مِّنۡ مَّحِيۡصٍ ﴿۴۸﴾ لَا يَسۡـَٔمُ الۡاِنۡسَانُ مِنۡ دُعَآءِ الۡخَيۡرِ ۫

રાહ નહીં હૈ. ઈન્સાન ભલાઈ માંગને સે થકતા નહીં હૈ.

وَاِنۡ مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَـُٔوۡسٌ قَنُوۡطٌ ﴿۴۹﴾ وَلَٮِٕنۡ اَذَقۡنٰهُ

ઔર અગર ઉસ કો મુસીબત પહોંચે તો માયૂસ ઔર નાઉમ્મીદ હો જાતા હૈ. ઔર અગર હમ ઉસે ચખાએં

رَحۡمَةً مِّنَّا مِنۡۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ لَيَقُوۡلَنَّ هٰذَا

હમારી તરફ સે મેહરબાની કિસી તકલીફ કે બાદ જો ઉસ કો પહોંચી થી, તો ઝરૂર કહેગા કે યે તો મેરે

لِىۡ ۙ وَمَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآٮِٕمَةً ۙ وَّلَٮِٕنۡ رُّجِعۡتُ

લાઈક હૈ. ઔર મૈં કયામત કાઈમ હોને વાલી ગુમાન નહીં કરતા. ઔર અગર મૈં મેરે રબ કી તરફ લૌટાયા

اِلٰى رَبِّىۡۤ اِنَّ لِىۡ عِنۡدَهٗ لَـلۡحُسۡنٰى ۚ فَلَنُنَبِّـئَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

ભી ગયા તો મેરે લિયે ઉસ કે પાસ ભલાઈ હી હોગી. ફિર હમ ઝરૂર કાફિરોં કો ઉન કે

بِمَا عَمِلُوۡا ۫ وَلَـنُذِيۡقَنَّهُمۡ مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيۡظٍ ﴿۵۰﴾

અમલ બતલાએંગે. ઔર હમ ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ ચખાએંગે.

وَاِذَاۤ اَنۡعَمۡنَا عَلَى الۡاِنۡسَانِ اَعۡرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ

ઔર જબ હમ ઈન્સાન પર ઈન્આમ કરતે હૈં તો વો ઐરાઝ કરતા હૈ ઔર અપના પેહલૂ દૂર હટા લેતા હૈ.

وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوۡ دُعَآءٍ عَرِيۡضٍ ﴿۵۱﴾ قُلۡ

ઔર જબ ઉસે તકલીફ પહોંચતી હૈ તો વો લમ્બી દુઆ કરને વાલા બન જાતા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે

اَرَءَیۡتُمۡ اِنۡ کَانَ مِنۡ عِنۡدِ اللّٰہِ ثُمَّ کَفَرۡتُمۡ
કે ભલા યે બતલાઓ અગર યે કુર્આન અલ્લાહ કી તરફ સે હો, ફિર તુમ ઉસ કે સાથ કુફ્ર

بِہٖ مَنۡ اَضَلُّ مِمَّنۡ ہُوَ فِیۡ شِقَاقٍۭ بَعِیۡدٍ ﴿۵۲﴾
કરો તો ઉસ સે ઝયાદા ગુમરાહ કૌન હે જો દૂર વાલી ગુમરાહી મેં હે?

سَنُرِیۡہِمۡ اٰیٰتِنَا فِی الۡاٰفَاقِ وَ فِیۡۤ اَنۡفُسِہِمۡ
અનકરીબ હમારી આયતેં હમ ઉન્હેં દિખાએંગે અતરાફે આલમ મેં, ઔર ખુદ ઉન કી ઝાત મેં,

حَتّٰی یَتَبَیَّنَ لَہُمۡ اَنَّہُ الۡحَقُّ ؕ اَوَ لَمۡ یَکۡفِ بِرَبِّکَ اَنَّہٗ
તાકે ઉન કે સામને વાઝેહ હો જાએ કે યહી હક હે. કયા આપ કે રબ કે લિયે યે કાફી નહીં હે કે વો

عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ شَہِیۡدٌ ﴿۵۳﴾ اَلَاۤ اِنَّہُمۡ فِیۡ مِرۡیَۃٍ
હર ચીઝ પર નિગરાન હે? સુનો! યકીનન વો અપને રબ કી

مِّنۡ لِّقَآءِ رَبِّہِمۡ ؕ اَلَاۤ اِنَّہٗ بِکُلِّ شَیۡءٍ مُّحِیۡطٌ ﴿۵۴﴾ ع ۶
મુલાકાત કી તરફ સે શક મેં હેં. સુનો! યકીનન વો હર ચીઝ કા ઈહાતા કિયે હુવે હે.

ایاتہا ۵۳ (۴۲) سورۃ الشوریٰ مکیۃ (۶۲) رکوعاتہا ۵
ઔર ૫ રુકૂઅ હેં સૂરએ શૂરા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૫૩ આયતેં હેં

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હે

حٰمٓ ﴿۱﴾ عٓسٓقٓ ﴿۲﴾ کَذٰلِکَ یُوۡحِیۡۤ اِلَیۡکَ
હા મીમ અય્ન સીન કાફ. ઈસી તરહ અલ્લાહ વહી ભેજતા હે આપ કી તરફ

وَ اِلَی الَّذِیۡنَ مِنۡ قَبۡلِکَ ۙ اللّٰہُ الۡعَزِیۡزُ الۡحَکِیۡمُ ﴿۳﴾ لَہٗ
ઔર ઉન (અમ્બિયા) કી તરફ જો આપ સે પેહલે થે. વો ઝબરદસ્ત હે, હિકમત વાલા હે. ઉસ કી

مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِی الۡاَرۡضِ ؕ وَ ہُوَ الۡعَلِیُّ
મિલ્ક હેં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં ઔર ઝમીન મેં હેં. ઔર વો બરતર હે,

الۡعَظِیۡمُ ﴿۴﴾ تَکَادُ السَّمٰوٰتُ یَتَفَطَّرۡنَ
બડા હે. કરીબ હે કે આસ્માન ફટ જાએં

مِنۡ فَوۡقِہِنَّ وَ الۡمَلٰٓئِکَۃُ یُسَبِّحُوۡنَ بِحَمۡدِ رَبِّہِمۡ
ઉન કે ઉપર સે ઔર ફરિશ્તે તસ્બીહ પઢ રહે હેં અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ

وَ يَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ اللّٰهَ
ઔર ઝમીન વાલોં કે લિયે ઈસ્તિગફાર કરતે હૈં. સુનો! યકીનન અલ્લાહ

هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۵ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا
બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર વો લોગ જિન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા

مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ۖ٘ وَمَاۤ اَنْتَ
હિમાયતી બના લિયે હૈં, તો અલ્લાહ ઉન કી નિગરાની કર રહા હૈ. ઔર આપ

عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝۶ وَ كَذٰلِكَ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ
ઉન કે ઝિમ્મેદાર નહીં. ઔર હમ ને ઈસી તરહ આપ પર કુર્આને અરબી વહી કે ઝરિયે સે

قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا
નાઝિલ કિયા હૈ તાકે આપ ડરાએં મક્કા વાલોં કો ઔર ઉન કો જો ઉસ કે ઈર્દ ગિર્દ હૈં,

وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ
ઔર આપ ડરાએં જમા હોને કે દિન સે જિસ મેં કોઈ શક નહીં. એક જમાઅત જન્નત મેં હોગી

وَ فَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ۝۷ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً
ઔર એક જમાઅત દોઝખ મેં હોગી. ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ઉન કો એક હી ઉમ્મત

وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ
બના દેતા, લેકિન અલ્લાહ અપની રહમત મેં દાખિલ કરતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ.

وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝۸
ઔર ઝાલિમોં કે લિયે કોઈ હિમાયતી ઔર મદદગાર નહીં હોગા.

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ
કયા ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે અલાવા હિમાયતી બના લિયે હૈં? ફિર અલ્લાહ વહી કારસાઝ હૈ

ع ۱ ۹ ۲ وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى ز وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۹
ઔર વો મુરદોં કો ઝિન્દા કરતા હૈ. ઔર વો હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ.

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ
ઔર જિસ ચીઝ મેં ભી તુમ ઈખ્તિલાફ કરો તો ઉસ કા ફૈસલા અલ્લાહ કે સુપુર્દ હૈ.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖۗ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۝۱۰
યહી અલ્લાહ મેરા રબ હૈ, ઉસી પર મૈં ને તવક્કુલ કિયા. ઔર ઉસી કી તરફ મૈં મુતવજ્જેહ હોતા હું.

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ
વો અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને વાલા હૈ. ઉસ ને તુમ્હારે લિયે ખુદ તુમ્હીં

مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ
મેં સે જોડે બનાએ ઔર ચૌપાઓં કે જોડે બનાએ.

یَذْرَؤُكُمْ فِیْهِ ؕ لَیْسَ كَمِثْلِهٖ شَیْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِیْعُ
વો તઝવીજ સે તુમ્હારી નસલેં ચલાતા હૈ. કોઈ ચીઝ ઉસ કી મિસ્લ નહીં. ઔર વો સુનને વાલા,

الْبَصِیْرُ ﴿۱۱﴾ لَهٗ مَقَالِیْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ یَبْسُطُ
દેખને વાલા હૈ. ઉસ કે પાસ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી કુંજીયાં હૈં. વો રોઝી

الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ وَ یَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَیْءٍ
કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ ઔર તંગ કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ. યકીનન વો હર ચીઝ કો ખૂબ

عَلِیْمٌ ﴿۱۲﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّیْنِ مَا وَصّٰی بِهٖ
જાનતા હૈ. અલ્લાહ ને તુમ લોગોં કે વાસ્તે વહી દીન મુકર્રર કિયા જિસ કા ઉસ ને હુકમ દિયા થા નૂહ (અલૈહિસ્સલામ)

نُوْحًا وَّالَّذِیْۤ اَوْحَیْنَاۤ اِلَیْكَ وَمَا وَصَّیْنَا بِهٖۤ
કો ઔર જિસ કો હમ ને આપ કે પાસ વહી કે ઝરિયે ભેજા હૈ ઔર જિસ કા હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

اِبْرٰهِیْمَ وَ مُوْسٰی وَ عِیْسٰۤی اَنْ اَقِیْمُوا الدِّیْنَ
ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) કો હુકમ દિયા થા કે ઉસી દીન કો કાઈમ રખના

وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِیْهِ ؕ كَبُرَ عَلَی الْمُشْرِكِیْنَ
ઔર ઉસ મેં તુમ તફરકા મત ડાલના. મુશરિકીન પર ભારી હૈ વો જિસ કી

مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَیْهِ ؕ اَللّٰهُ یَجْتَبِیْۤ اِلَیْهِ مَنْ یَّشَآءُ
તરફ આપ ઉન કો બુલાતે હૈં. અલ્લાહ અપની તરફ મુન્તખબ કરતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં

وَ یَهْدِیْۤ اِلَیْهِ مَنْ یُّنِیْبُ ﴿۱۳﴾ وَمَا تَفَرَّقُوْۤا
ઔર અપની તરફ હિદાયત દેતે હૈં ઉસી કો જો મુતવજ્જેહ હોતા હૈ. ઔર વો અલગ અલગ ફિરકે નહીં બને

اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْیًاۢ بَیْنَهُمْ ؕ
મગર ઈસ કે બાદ કે ઉન કે પાસ ઈલ્મ આયા ઉન કી આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰۤی اَجَلٍ مُّسَمًّی لَّقُضِیَ
ઔર અગર એક બાત તેરે રબ કી તરફ સે પેહલે સે ન હો ચુકી હોતી એક મુકર્રર કિયે હુવે આખિરી વકત તક કી તો ઉન કે

بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ

દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા. ઔર વો જો કિતાબ કે વારિસ બનાએ ગએ

مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۱۴﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ

ઉન કે બાદ અલબત્તા વો ઉસ કી તરફ સે બડે શક મેંહૈં. તો ઉસી દીન કી તરફ આપ દાવત દીજિયે. ઔર આપ ઈસ્તિકામત

وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاۗءَهُمْ ۚ وَقُلْ

ઈખ્તિયાર કીજિયે જૈસા આપ કો હુકમ દિયા ગયા હૈ. ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કે પીછે ન ચલિયે. ઔર યૂં કહિયે

اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ

કે મૈં ઈમાન લાયા ઉસ કિતાબ પર જો અલ્લાહ ને ઉતારી હૈ. ઔર મુજે હુકમ દિયા ગયા હૈ કે મૈં તુમ્હારે

بَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ ۭ لَنَآ اَعْمَالُنَا

દરમિયાન ઈન્સાફ કરૂં. અલ્લાહ હમારા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ. હમારે લિયે હમારે આમાલ હૈં

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۭ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ

ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આમાલ હૈં. હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન કોઈ બહસ નહીં હૈ. અલ્લાહ

يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۵﴾ وَالَّذِيْنَ يُحَاۗجُّوْنَ

હમેં ઈકટ્ઠા કરેગા. ઔર ઉસી કી તરફ લૌટના હૈ. ઔર જો હુજ્જતબાઝી કરતે હૈં

فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ

અલ્લાહ કે બારે મેં ઈસ કે બાદ કે અલ્લાહ કો માન લિયા ગયા, ઉન કી હુજ્જત

دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ عَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ

ઉન કે રબ કે યહાં બાતિલ હૈ, ઔર ઉન પર ગઝબ હૈ ઔર ઉન કે લિયે

عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۶﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ

સખ્ત અઝાબ હૈ. અલ્લાહ હી ને કિતાબ ઉતારી

بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ ۭ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ

હક કે સાથ ઔર મીઝાન કો ઉતારા. ઔર આપ કો કયા ખબર, અજબ નહીં કે કયામત

قَرِيْبٌ ﴿۱۷﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ

કરીબ હો. ઉસ કો જલ્દી તલબ કર રહે હૈં વો જો કયામત પર ઈમાન નહીં રખતે.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا

ઔર જો ઈમાન વાલે હૈં વો ઉસ સે ડરતે હૈં. ઔર સમજતે હૈં કે વો

الْحَقُّ ؕ اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِى السَّاعَةِ
હક હૈ. સુનો! યકીનન વો જો કયામત કે બારે મેં જઘડા કર રહે હૈં
لَفِىْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ۞ ۱۸ اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ
અલબત્તા વો દૂર કી ગુમરાહી મેં હૈં. અલ્લાહ અપને બન્દોં પર મેહરબાન હૈ, રોઝી દેતા હૈ
مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيْزُ ۞ ۱۹ مَنْ كَانَ
જિસ કો ચાહતા હૈ. ઔર વો કુવ્વત વાલા, ઝબરદસ્ત હૈ. જો આખિરત
يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِىْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ
કી ખેતી ચાહેગા તો હમ ઉસ કે લિયે ઉસ કી ખેતી મેં ઝયાદતી કરેંગે. ઔર જો
كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۙ وَمَا لَهٗ
દુન્યા કી ખેતી ચાહેગા તો હમ ઉસ કો ઉસ મેં સે કુછ દે દેંગે. ઔર ઉસ કે લિયે
فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ۞ ۲۰ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا
આખિરત મેં કોઈ હિસ્સા નહીં હોગા. કયા ઉન કે લિયે શુરકા હૈં જિન્હોં ને ઉન કે
لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْۢ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ
લિયે દીન મેં કોઈ શરીઅત બનાઈ હૈ વો જિસ કા અલ્લાહ ને હુકમ નહીં દિયા? ઔર અગર કૌલે ફૈસલ
الْفَصْلِ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ
ન હુવા હોતા તો ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા. ઔર યકીનન ઝાલિમ લોગોં કે લિયે
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞ ۲۱ تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ
દર્દનાક અઝાબ હૈ. આપ ઝાલિમ લોગોં કો દેખોગે કે ડર રહે હોંગે
مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
અપને કર્તૂત સે ઔર વો ઉન પર પડ કર રહેગા. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ
الصّٰلِحٰتِ فِىْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ
કરતે રહે વો જન્નતોં કે બાગાત મેં હોંગે. ઉન કે રબ કે પાસ ઉન કે લિયે વો નેઅમતેં
عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ۞ ۲۲ ذٰلِكَ الَّذِىْ
હોંગી જો વો ચાહેંગે. યે બડા ભારી ફઝલ હૈ. ઉસી કી
يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ
અલ્લાહ અપને બન્દોં કો ખુશખબરી દેતા હૈ, ઉન કો જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કરતે રહે.

قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبٰی ؕ
આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તુમ સે ઈસ પર સિવાએ રિશ્તેદારી કી મહબ્બત કે કિસી અજર કા સવાલ નહીં કરતા.

وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا حُسْنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ઔર જો નેકી કરેગા તો હમ ઉસ કી નેકી મેં ખૂબી ઝયાદા કર દેંગે. યકીનન અલ્લાહ

غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ۟ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ
બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, કદરદાન હૈ. કયા યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડા?

فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ؕ وَيَمْحُ اللّٰهُ
ફિર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો આપ કે દિલ પર મુહર લગા દેતા. ઔર અલ્લાહ બાતિલ કો

الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ
મિટાતે હૈં ઔર હક કો અપને અહકામ સે સાબિત કિયા કરતે હૈં. યકીનન વો દિલોં કે હાલ કો

بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۟ وَهُوَ الَّذِیْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
ખૂબ જાનને વાલે હૈં. ઔર વહી અલ્લાહ અપને બન્દોં કી તૌબા

عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ
કબૂલ કરતા હૈ ઔર ગુનાહ માફ કરતા હૈ ઔર જાનતા હૈ વો જો

مَا تَفْعَلُوْنَ ۟ۙ وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
તુમ કરતે હો. ઔર અલ્લાહ ઉન કી દુઆ કબૂલ કરતા હૈ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ وَ يَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ
કરતે રહે ઔર ઉન કો અપને ફઝલ સે મઝીદ દેતા હૈ. ઔર કાફિરોં કે

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۟ وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ
લિયે સખ્ત અઝાબ હોગા. ઔર અગર અલ્લાહ રોઝી કુશાદા કર દે અપને સબ બન્દોં કે લિયે

لَبَغَوْا فِی الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ؕ
તો વો ઝમીન મેં બાગી બન જાએં, લેકિન અલ્લાહ એક મિકદાર સે ઉતારતા હૈ જિત્ની ચાહતા હૈ.

اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۟ وَهُوَ الَّذِیْ يُنَزِّلُ
યકીનન વો અપને બન્દોં સે બાખબર હૈ, દેખને વાલા હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જો બારિશ

الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَ يَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ؕ وَهُوَ
ઉતારતા હૈ ઈસ કે બાદ કે વો માયૂસ હો જાતે હૈં ઔર વો અપની રહમત ફૈલાતા હૈ. ઔર વો

الۡوَلِىُّ الۡحَمِيۡدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنۡ اٰيٰتِهٖ خَلۡقُ السَّمٰوٰتِ
કાબિલે તારીફ, કારસાઝ હૈ. ઔર અલ્લાહ કી આયાત મેં સે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર

وَ الۡاَرۡضِ وَمَا بَثَّ فِيۡهِمَا مِنۡ دَآبَّةٍ ؕ وَ هُوَ
ઉન જાનદારોં કા પૈદા કરના હૈ જો ઉસ ને ઝમીન વ આસ્માન મેં ફૈલાએ હૈં. ઔર વો

عَلٰى جَمۡعِهِمۡ اِذَا يَشَآءُ قَدِيۡرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَاۤ اَصَابَكُمۡ ع
ઉન કે ઈકટ્ઠા કરને પર જબ ચાહે કાદિર હૈ. ઔર તુમ્હેં જો મુસીબત પહોંચે

مِّنۡ مُّصِيۡبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتۡ اَيۡدِيۡكُمۡ وَ يَعۡفُوۡا عَنۡ كَثِيۡرٍ ﴿٣٠﴾
તો વો તુમ્હારે ઉન આમાલ કી વજહ સે હૈ જો તુમ્હારે હાથોં ને કિયે ઔર બહોત સે ગુનાહ અલ્લાહ માફ કર દેતે હૈં.

وَمَاۤ اَنۡتُمۡ بِمُعۡجِزِيۡنَ فِى الۡاَرۡضِ ۖۚ وَمَا لَـكُمۡ
ઔર તુમ ઝમીન મેં (ભાગ કર) અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકતે. ઔર તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ

مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مِنۡ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيۡرٍ ﴿٣١﴾ وَمِنۡ اٰيٰتِهِ الۡجَوَارِ
કે સિવા કોઈ કારસાઝ ઔર મદદગાર નહીં. ઔર અલ્લાહ કી આયાત મેં સે સમન્દર મેં ચલને વાલી

فِى الۡبَحۡرِ كَالۡاَعۡلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنۡ يَّشَاۡ يُسۡكِنِ الرِّيۡحَ فَيَظۡلَلۡنَ
પહાડોં જૈસી કશતિયાં હૈં. અગર અલ્લાહ ચાહે તો હવા કો ઠેહરા દે, ફિર વો (કશતિયાં) સમન્દર

رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهۡرِهٖ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّـكُلِّ صَبَّارٍ
કી પુશત પર ઠેહરી રેહ જાએં. યકીનન ઈસ મેં હર સબ્ર કરને વાલે, શુક્ર કરને વાલે કે લિયે અલબત્તા

شَكُوۡرٍ ﴿٣٣﴾ اَوۡ يُوۡبِقۡهُنَّ بِمَا كَسَبُوۡا وَيَعۡفُ
નિશાનિયાં હૈં. યા ઉન કો ઉન કે કર્તૂત કી બિના પર હલાક કર દે, ઔર બહોત સોં કો અલ્લાહ માફ

عَنۡ كَثِيۡرٍ ﴿٣٤﴾ وَّيَعۡلَمَ الَّذِيۡنَ يُجَادِلُوۡنَ فِىۡۤ اٰيٰتِنَا ؕ
કર દેતે હૈં. ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન કો જો જઘડા કરતે હૈં હમારી આયતોં મેં.

مَا لَهُمۡ مِّنۡ مَّحِيۡصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَاۤ اُوۡتِيۡتُمۡ مِّنۡ شَىۡءٍ فَمَتَاعُ
ઉન કે લિયે કોઈ છૂટને કા રાસ્તા નહીં. સો જો કુછ તુમ કો દિયા દિલાયા ગયા હૈ વો મહઝ દુન્યવી ઝિન્દગી કે

الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا ۚ وَمَا عِنۡدَ اللّٰهِ خَيۡرٌ وَّاَبۡقٰى لِلَّذِيۡنَ
બરતને કે લિયે હૈ. ઔર જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો બેહતર હૈ ઔર ઝયાદા બાકી રેહને વાલા હૈ ઉન લોગોં કે લિયે

اٰمَنُوۡا وَعَلٰى رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُوۡنَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِيۡنَ يَجۡتَنِبُوۡنَ
જો ઈમાન લાએ ઔર અપને રબ પર તવક્કુલ કરતે હૈં. ઔર જો ગુનાહોં મેં સે બડે ગુનાહોં સે

كَبٰٓئِرَ الۡاِثۡمِ وَالۡفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوۡا هُمۡ يَغۡفِرُوۡنَ ۚ﴿۳۷﴾
ઔર બેહયાઈ કે કામોં સે બચતે હૈં ઔર જબ ઉન્હેં ગુસ્સા આતા હૈ તો માફ કર દેતે હૈં.

وَالَّذِيۡنَ اسۡتَجَابُوۡا لِرَبِّهِمۡ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۠ وَاَمۡرُهُمۡ
ઔર જો અપને રબ કી બાત માન લેતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં. ઔર ઉન કા કામ આપસ કે

شُوۡرٰى بَيۡنَهُمۡ ۠ وَمِمَّا رَزَقۡنٰهُمۡ يُنۡفِقُوۡنَ ۚ﴿۳۸﴾ وَالَّذِيۡنَ
મશ્વરે સે હોતા હૈ. ઔર હમ ને જો કુછ ઉન કો દિયા હૈ વો ઉસ મેં સે ખર્ચ કરતે હૈં. ઔર જો ઐસે હૈં

اِذَاۤ اَصَابَهُمُ الۡبَغۡىُ هُمۡ يَنۡتَصِرُوۡنَ ﴿۳۹﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ
કે જબ ઉન પર ઝુલ્મ વાકેઅ હોતા હૈ તો વો બરાબર કા બદલા લેતે હૈં. ઔર એક બુરાઈ કા બદલા

سَيِّئَةٌ مِّثۡلُهَا ۚ فَمَنۡ عَفَا وَاَصۡلَحَ فَاَجۡرُهٗ
ઉસી જૈસી એક બુરાઈ હૈ. લેકિન જો માફ કર દે ઔર ઈસ્લાહ કર લે તો ઉસ કા સવાબ

عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۴۰﴾ وَلَمَنِ انۡتَصَرَ بَعۡدَ
અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ. યકીનન અલ્લાહ ઝાલિમોં સે મહબ્બત નહીં કરતા. ઔર જો અપને ઉપર ઝુલ્મ હો ચુકને કે બાદ

ظُلۡمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ سَبِيۡلٍ ؕ﴿۴۱﴾ اِنَّمَا السَّبِيۡلُ
બરાબર કા બદલા લે લેં, સો ઐસે લોગોં પર કોઈ ઈલ્ઝામ નહીં હૈ. ઈલ્ઝામ તો સિર્ફ

عَلَى الَّذِيۡنَ يَظۡلِمُوۡنَ النَّاسَ وَيَبۡغُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ
ઉન પર હૈ જો ઈન્સાનોં પર ઝુલ્મ કરતે હૈં ઔર ઝમીન મેં નાહક સરકશી

بِغَيۡرِ الۡحَقِّ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۴۲﴾ وَلَمَنۡ صَبَرَ
કરતે હૈં. ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ. ઔર જો શખ્સ સબ્ર કરે

ع ٥ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنۡ عَزۡمِ الۡاُمُوۡرِ ۚ﴿۴۳﴾ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ
ઔર માફ કર દે યે અબલત્તા હિમ્મત કે કામોં મેં સે હૈ. ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنۡ وَّلِىٍّ مِّنۡۢ بَعۡدِهٖ ؕ وَتَرَى الظّٰلِمِيۡنَ
કર દે ઉસ કે લિયે ઉસ કે બાદ કોઈ કારસાઝ નહીં. ઔર આપ ઝાલિમોં કો દેખોગે

لَمَّا رَاَوُا الۡعَذَابَ يَقُوۡلُوۡنَ هَلۡ اِلٰى مَرَدٍّ
કે જબ વો અઝાબ કો દેખેંગે તો કહેંગે કે કયા કોઈ પલટને કા

مِّنۡ سَبِيۡلٍ ۚ﴿۴۴﴾ وَتَرٰٮهُمۡ يُعۡرَضُوۡنَ عَلَيۡهَا خٰشِعِيۡنَ مِنَ
રાસ્તા હૈ? ઔર તુમ ઉન કો દેખોગે કે વો દોઝખ પર પેશ કિયે જાએંગે, આજિઝી કર રહે હોંગે ઝિલ્લત

الذُّلِّ يَنۡظُرُوۡنَ مِنۡ طَرۡفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيۡنَ
કી વજહ સે, આંખોં કે કિનારોં સે દેખ રહે હોંગે. ઔર ઈમાન વાલે

اٰمَنُوۡۤا اِنَّ الۡخٰسِرِيۡنَ الَّذِيۡنَ خَسِرُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ
કહેંગે કે યકીનન ખસારે વાલે વહી લોગ હૈં જિન્હોં ને અપની જાનોં ઔર

وَاَهۡلِيۡهِمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الظّٰلِمِيۡنَ
અપને ઘર વાલોં કો કયામત કે દિન ખસારે મેં ડાલા. સુનો! યકીનન ઝાલિમ લોગ

فِىۡ عَذَابٍ مُّقِيۡمٍ ۝۴۵ وَمَا كَانَ لَهُمۡ مِّنۡ اَوۡلِيَآءَ
દાઈમી અઝાબ મેં હોંગે. ઔર ઉન કે લિયે કોઈ હિમાયતી નહીં હોંગે

يَنۡصُرُوۡنَهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ اللّٰهُ
જો અલ્લાહ કે સિવા ઉન કી નુસ્રત કરેં. ઔર જિસ કો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે

فَمَا لَهٗ مِنۡ سَبِيۡلٍ ؕ ۝۴۶ اِسۡتَجِيۡبُوۡا لِرَبِّكُمۡ
ઉસ કે લિયે કોઈ રાસ્તા નહીં. તુમ અપને રબ કી બાત માન લો

مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ يَّاۡتِىَ يَوۡمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمۡ
ઈસ સે પેહલે કે અલ્લાહ કી તરફ સે વો દિન આ જાએ જિસ કો લૌટાયા નહીં જા સકેગા. તુમ્હારે લિયે

مِّنۡ مَّلۡجَاٍ يَّوۡمَئِذٍ وَّمَا لَكُمۡ مِّنۡ نَّكِيۡرٍ ۝۴۷
ઉસ દિન કોઈ પનાહ લેને કી જગા નહીં હોગી ઔર તુમ્હારે લિયે કોઈ રોકને વાલા નહીં હોગા.

فَاِنۡ اَعۡرَضُوۡا فَمَاۤ اَرۡسَلۡنٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيۡظًا ؕ اِنۡ عَلَيۡكَ
ફિર અગર વો ઐરાઝ કરેં તો હમ ને આપ કો ઉન પર નિગરાં બના કર નહીં ભેજા. આપ કે ઝિમ્મે તો

اِلَّا الۡبَلٰغُ ؕ وَاِنَّاۤ اِذَاۤ اَذَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ مِنَّا رَحۡمَةً
સિર્ફ પહોંચા દેના હૈ. ઔર જબ હમ ઈન્સાન કો અપની તરફ સે રહમત (કા લુત્ફ) ચખાતે હૈં તો વો

فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنۡ تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتۡ اَيۡدِيۡهِمۡ
ઉસ પર ઈતરાને લગતા હૈ. ઔર અગર ઉન્હેં મુસીબત પહોંચતી હૈ ઉન આમાલ કી વજહ સે જો ઉન કે હાથોં ને આગે ભેજે

فَاِنَّ الۡاِنۡسَانَ كَفُوۡرٌ ۝۴۸ لِلّٰهِ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ
તો યકીનન ઈન્સાન નાશુકરા બન જાતા હૈ. અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી

وَالۡاَرۡضِ ؕ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ لِمَنۡ يَّشَآءُ اِنَاثًا
સલ્તનત હૈ. વો પૈદા કરતા હૈ જો ચાહતા હૈ. જિસે ચાહતા હૈ બેટિયાં દેતા હૈ

وَّيَهَبُ لِمَنۡ يَّشَآءُ الذُّكُوۡرَ ۝۴۹ اَوۡ يُزَوِّجُهُمۡ ذُكۡرَانًا
ઔર જિસે ચાહતા હૈ બેટે દેતા હૈ. યા ઉન કે લિયે બેટે ઔર બેટિયાં દોનોં ઈકટ્ઠે કર

وَّ اِنَاثًا ۚ وَيَجۡعَلُ مَنۡ يَّشَآءُ عَقِيۡمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌ قَدِيۡرٌ ۝۵۰
દેતા હૈ. ઔર જિસે ચાહતા હૈ બાંજ બનાતા હૈ. યકીનન વો ઈલ્મ વાલા, કુદરત વાલા હૈ.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنۡ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحۡيًا اَوۡ
ઔર કિસી ઈન્સાન કી તાકત નહીં કે વો અલ્લાહ સે કલામ કરે મગર વહી સે યા

مِنۡ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوۡ يُرۡسِلَ رَسُوۡلًا فَيُوۡحِىَ بِاِذۡنِهٖ
પર્દે કે પીછે સે યા પૈગામ પહોંચાને વાલે (ફરિશ્તે) કો ભેજે, ફિર વો અલ્લાહ કે હુકમ સે વહી લાતા હૈ

مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ عَلِىٌّ حَكِيۡمٌ ۝۵۱ وَكَذٰلِكَ اَوۡحَيۡنَآ
જો અલ્લાહ ચાહતા હૈ. યકીનન વો બરતર હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઔર ઈસી તરહ હમ ને આપ કે પાસ વહી

اِلَيۡكَ رُوۡحًا مِّنۡ اَمۡرِنَا ؕ مَا كُنۡتَ تَدۡرِىۡ مَا الۡكِتٰبُ
યાની અપના હુકમ ભેજા. આપ નહીં જાનતે થે કે કિતાબ કયા હૈ

وَلَا الۡاِيۡمَانُ وَلٰكِنۡ جَعَلۡنٰهُ نُوۡرًا نَّهۡدِىۡ بِهٖ مَنۡ
ઔર ન ઈમાન (જાનતે થે), લેકિન હમ ને ઉસ કો નૂર બનાયા, હમ ઉસ કે ઝરિયે હિદાયત દેતે હૈં

نَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِنَا ؕ وَاِنَّكَ لَتَهۡدِىۡۤ اِلٰى صِرَاطٍ
જિસે હમારે બન્દોં મેં સે ચાહતે હૈં. ઔર યકીનન આપ સીધે રાસ્તે કી તરફ રહનુમાઈ

مُّسۡتَقِيۡمٍ ۝۵۲ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِىۡ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
કર રહે હૈં. ઉસ અલ્લાહ કે રાસ્તે કી તરફ જિસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો

ركوع ٥

وَمَا فِى الۡاَرۡضِ ؕ اَلَاۤ اِلَى اللّٰهِ تَصِيۡرُ الۡاُمُوۡرُ ۝۵۳
આસ્માનોં મેં ઔર ઝમીન મેં હૈં. સુનો! અલ્લાહ હી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટતે હૈં.

اٰيَاتُهَا ٨٩ (٤٣) سُوۡرَةُ الزُّخۡرُفِ مَكِّيَّةٌ (٦٣) رُكُوۡعَاتُهَا ٧

ઉસ મેં ૮૯ આયતેં હૈં સૂરએ ઝુખરુફ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝
પળહતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

معٓ ١١ عند المتقدمين ١٢

حٰمٓ ۝۱ وَالۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ۝۲ اِنَّا جَعَلۡنٰهُ قُرۡءٰنًا
હા મીમ. સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી કસમ! યકીનન હમ ને ઉસે અરબી વાલા કુર્આન

عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٣ وَاِنَّهٗ فِيْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ બનાયા હૈ તાકે તુમ અકલ સે કામ લો. યકીનન યે હમારે પાસ લવ્હે મહફૂઝ મેં હૈ,
لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ۝٤ اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا બહોત હી બુલન્દ મરતબા, હિકમત વાલી કિતાબ હૈ. કયા હમ તુમ સે ઉસ ઝિક્ર (કુર્આન) કો હટા દેંગે
اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ۝٥ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ ઈસ વજહ સે કે તુમ હદ સે આગે બઢ્હને વાલી કૌમ હો? ઔર હમ ને પેહલે લોગોં મેં બહોત સે
فِي الْاَوَّلِيْنَ ۝٦ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ નબી ભેજે. ઔર કોઈ નબી ઉન કે પાસ નહીં આતા થા મગર વો ઉસ કે સાથ મઝાક
يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٧ فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى કરતે થે. ફિર હમ ને હલાક કર દિયા ઉન સે ભી મઝબૂત પકડ વાલોં કો, ઔર પેહલે લોગોં
مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ۝٨ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ કા હાલ પીછે ગુઝર ચુકા હૈ. ઔર અગર આપ ઉન સે પૂછેં કે કિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો
وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۝٩ الَّذِيْ પૈદા કિયા, તો વો ઝરૂર કહેંગે કે ઉન કો પૈદા કિયા ઉસ અલ્લાહ ને જો ઝબરદસ્ત હૈ, ઈલ્મ વાલા હૈ. વો અલ્લાહ
جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا જિસ ને ઝમીન કો ફર્શ બનાયા ઔર જિસ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન મેં રાસ્તે બનાએ
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝١٠ وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً તાકે તુમ રાહ પાઓ. ઔર વો જિસ ને આસ્માન સે એક મિકદાર સે પાની
بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝١١ ઉતારા. ફિર હમ ઉસ સે મુર્દા ઝમીન કો ઝિન્દા કરતે હૈં. ઈસી તરહ તુમ ભી કબ્રોં સે નિકાલે જાઓગે.
وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને તમામ જોડે પૈદા કિયે ઔર જિસ ને તુમ્હારે લિયે કશતિયોં મેં
مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ۝١٢ لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ઔર ચૌપાઓં મેં સે વો બનાએ જિન પર તુમ સવારી કરતે હો. તાકે તુમ ઉન કી પીઠોં પર બરાબર સવાર હો જાઓ,
ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ ફિર તુમ અપને રબ કી નેઅમત કો યાદ કરો જબ તુમ ઉસ પર બરાબર બૈઠ જાઓ ઔર

تَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ

કહો વો અલ્લાહ પાક હૈ જિસ ને હમારે લિયે ઈસ કો તાબેઅ કિયા ઔર હમ ઉસ કો કાબૂ મેં કર નહીં સકતે થે.

مُقْرِنِیْنَ ﴿۱۳﴾ وَاِنَّآ اِلٰی رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۴﴾ وَجَعَلُوْا لَهٗ

ઔર યકીનન હમ અપને રબ કી તરફ લૌટ કર જાને વાલે હૈં. ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે લિયે

ع ۱۵ ۸ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِیْنٌ ؕ﴿۱۵﴾

ઉસ કે બન્દોં મેં સે જુઝ (ઔલાદ) કરાર દિયે. યકીનન ઈન્સાન અલબત્તા ખુલા નાશુકરા હૈ.

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا یَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِیْنَ ﴿۱۶﴾

કયા ઉસ ને (ખુદ) અપની મખ્લૂક મેં સે બેટિયાં લીં ઔર તુમ્હેં બેટે મુન્તખબ કર કે દિયે?

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ

હાલાંકે જબ ઉન મેં સે કિસી એક કો બશારત દી જાતી હૈ ઉસ કી જિસ કે સાથ વો રહમાન કે લિયે મિસાલ બયાન કરતા હૈ (લડકી),

وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِیْمٌ ﴿۱۷﴾ اَوَمَنْ یُّنَشَّؤُا

તો ઉસ કા ચેહરા સિયાહ હો જાતા હૈ ઔર વો દિલ મેં ઘુટને લગતા હૈ. કયા વો બચ્ચી જો પરવરિશ પાતી હૈ

فِی الْحِلْیَةِ وَهُوَ فِی الْخِصَامِ غَیْرُ مُبِیْنٍ ﴿۱۸﴾ وَ جَعَلُوا

ઝેવર મેં ઔર આપસ કે જઘડે મેં વો સાફ બોલ નહીં સકતી. ઔર ઉન્હોં ને ઉન

الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِیْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ؕ اَشَهِدُوْا

ફરિશ્તોં કો જો રહમાન કે બન્દે હૈં ઔરતેં બના દિયા. કયા વો ઉન કી પૈદાઈશ કે વક્ત

خَلْقَهُمْ ؕ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَ یُسْـَٔلُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوْا

મૌજૂદ થે? અનકરીબ ઉન કી શહાદત લિખી જાએગી ઔર ઉન સે સવાલ કિયા જાએગા. ઔર યે કેહતે હૈં

لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ؕ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ

કે અગર રહમાન ચાહતા તો હમ ઉન કી ઈબાદત ન કરતે. ઉન કી ઈસ પર કોઈ દલીલ નહીં.

اِنْ هُمْ اِلَّا یَخْرُصُوْنَ ﴿۲۰﴾ اَمْ اٰتَیْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ

વો તો સિર્ફ અટકલ સે બાતેં કર રહે હૈં. કયા હમ ને ઉન કો કિતાબ દી ઈસ સે પેહલે,

فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿۲۱﴾ بَلْ قَالُوْٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا

ફિર વો ઉસ કો મઝબૂતી સે પકડે હુવે હૈં? બલ્કે ઉન્હોં ને કહા કે યકીનન હમ ને હમારે બાપ દાદા

عَلٰٓی اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓی اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۲۲﴾ وَكَذٰلِكَ مَآ

કો પાયા એક તરીકે પર ઔર હમ ઉન હી કે નિશાનાતે કદમ પર રાહ પા રહે હૈં. ઔર ઈસી તરહ હમ

اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِیْ قَرْیَةٍ مِّنْ نَّذِیْرٍ اِلَّا قَالَ
ને આપ સે પેહલે કિસી બસ્તી મેં કોઈ ડરાને વાલા નહીં ભેજા, મગર વહાં કે ખુશહાલ
مُتْرَفُوْهَاۤ ۙ اِنَّا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا عَلٰۤی اُمَّةٍ وَّاِنَّا
લોગોં ને કહા કે યકીનન હમ ને હમારે બાપ દાદા કો એક તરીકે પર પાયા ઔર હમ ઉન કે નિશાનાતે
عَلٰۤی اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ ﴿٢٣﴾ قٰلَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰی
કદમ કી પૈરવી કર રહે હૈં. નબી ને કહા ક્યા અગરચે મૈં તુમ્હારે પાસ ઇસ સે ઝ્યાદા હિદાયત વાલી ચીઝ લે કર
مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَیْهِ اٰبَآءَكُمْ ؕ قَالُوْۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
આયા હૂં જિસ પર તુમ ને તુમ્હારે બાપ દાદા કો પાયા? ઉન્હોં ને કહા કે હમ યકીનન ઉસ કે સાથ કુફ્ર કરતે હૈં જિસ કો દે કર તુમ
كٰفِرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَیْفَ كَانَ
ભેજે ગએ હો. ફિર હમ ને ઉન સે ઈન્તિકામ લિયા, તો આપ દેખિયે કે જુઠલાને વાલોં કા
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٢٥﴾ ع وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِیْمُ لِاَبِیْهِ النصف ع ٢ ١٠ ٨
અન્જામ કૈસા હુવા? ઔર જબ કે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અપને બાપ સે
وَقَوْمِهٖۤ اِنَّنِیْ بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٦﴾ ۙ اِلَّا الَّذِیْ فَطَرَنِیْ
ઔર અપની કૌમ સે કે મૈં બરી હું ઉન ચીઝોં સે જિન કી તુમ ઈબાદત કરતે હો. મગર વો અલ્લાહ જિસ ને મુજે પૈદા કિયા,
فَاِنَّهٗ سَیَهْدِیْنِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِیَةً
યકીનન વહી અનકરીબ મુજે રાસ્તા દિખાએગા. ઔર ઉસ કો અલ્લાહ ને બાકી રેહને વાલા કલિમા બનાયા
فِیْ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هٰۤؤُلَآءِ
ઉન કી ઝુરરીય્યત મેં તાકે વો રુજૂઅ કરેં. બલ્કે મૈં ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે બાપ દાદા કો
وَ اٰبَآءَهُمْ حَتّٰی جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُوْلٌ مُّبِیْنٌ ﴿٢٩﴾
મુતમત્તિઅ કિયા યહાં તક કે ઉન કે પાસ હક આયા ઔર સાફ સાફ બયાન કરને વાલા પૈગમ્બર આયા.
وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٠﴾
ઔર જબ ઉન કે પાસ હક આયા તો ઉન્હોં ને કહા કે યે જાદૂ હૈ ઔર હમ ઈસ કે સાથ કુફ્ર કરતે હૈં.
وَ قَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰی رَجُلٍ
ઔર ઉન્હોં ને કહા કે યે કુર્આન ઉન દો બસ્તિયોં મેં સે કિસી બડે આદમી પર
مِّنَ الْقَرْیَتَیْنِ عَظِیْمٍ ﴿٣١﴾ اَهُمْ یَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ؕ
ક્યૂં નહીં ઉતારા ગયા? ક્યા યે તેરે રબ કી રહમત તકસીમ કરતે હૈં?

نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
હમ ને ઉન કે દરમિયાન ઉન કી રોઝી દુન્યવી ઝિન્દગી મેં તકસીમ કી હૈ,
وَ رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
ઔર હમ ને ઉન મેં સે એક કો દૂસરે પર દરજાત કે ઐતેબાર સે બુલન્દ કિયા હૈ તાકે એક
بَعْضًا سُخْرِيًّا ؕ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٣٢﴾
દૂસરે સે કામ લેતા રહે. ઔર તેરે રબ કી રહમત બેહતર હૈ ઉસ સે જિસે યે જમા કર રહે હૈં.
وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ
ઔર અગર યે બાત ન હોતી કે તમામ ઈન્સાન એક હી તરહ કે બન જાએંગે તો રહમાન કે સાથ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَيْهَا
જો કુફ્ર કરતે હૈં હમ ઉન કે ઘર કી છતેં ચાંદી કી ઔર સીડિયાં ચાંદી કી બના દેતે, જિન પર
يَظْهَرُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوْتِهِمْ اَبْوَابًا وَّ سُرُرًا عَلَيْهَا
વો ચળ્હતે હૈં. ઔર ઉન કે ઘરોં કે દરવાઝે ઔર તખ્ત જિન પર
يَتَّكِـُٔوْنَ ﴿٣٤﴾ وَ زُخْرُفًا ؕ وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ
વો ટેક લગાતે હૈં ચાંદી કે બના દેતે. ઔર (યે સબ ચીઝે) સોને કી બના દેતે. ઔર યે તમામ તો સિર્ફ દુન્યવી ઝિન્દગી કા
الدُّنْيَا ؕ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ
થોડા નફા ઉઠાને કી ચીઝેં હૈં. ઔર આખિરત તેરે રબ કે નઝદીક મુત્તકિયોં કે લિયે બેહતર હૈ. ઔર જો
يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهٗ
રહમાન કે ઝિક્ર સે અન્ધા બનતા હૈ તો હમ ઉસ કે લિયે એક શયતાન મુકર્રર કર દેતે હૈં, ફિર વો ઉસ કા
قَرِيْنٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ
સાથી બન જાતા હૈ. ઔર યે ઉન્હેં રાસ્તે સે રોકતે હૈં ઔર યે લોગ સમજતે
اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ
હૈં કે હમ હિદાયત પર હૈં. યહાં તક કે જબ વો હમારે પાસ આએગા તો કહેગા કાશ કે મેરે
وَ بَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿٣٨﴾
ઔર તેરે દરમિયાન મશરિક વ મગરિબ કી દૂરી હોતી, તૂ કિત્ના બુરા સાથી હૈ!
وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
ઔર આજ તુમ્હેં હરગિઝ નફા નહીં દેગી જબ તુમ ને શિર્ક કિયા યે બાત કે તુમ અઝાબ મેં

ربع

مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ

શરીક હો. કયા આપ બેહરે કો સુના સકતે હો યા અન્ધે કો રાસ્તા દિખા સકતે હો

وَمَنْ كَانَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ

ઔર ઉસ શખ્સ કો જો ખુલી ગુમરાહી મેં હૈ? ફિર અગર હમ આપ કો (દુન્યા સે) લે જાએં

فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِىْ وَعَدْنٰهُمْ

ફિર ભી હમ ઉન સે ઈન્તિકામ લેને વાલે હૈં. યા હમ આપ કો દિખા દેં વો જિસ કા હમ ને ઉન સે વાદા કિયા હૈ,

فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِىْٓ اُوْحِىَ

તો હમેં ઉન પર કુદરત હૈ. ફિર આપ મઝબૂત થામે રહિયે ઉસ કો જો આપ કી તરફ વહી

اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ

કિયા ગયા. યકીનન આપ સીધે રાસ્તે પર હૈં. ઔર યે આપ કે લિયે ઔર આપ કી કૌમ

وَ لِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا

કે લિયે નસીહત હૈ. ઔર આગે તુમ સે સવાલ કિયા જાએગા. ઔર આપ હમારે પૈગમ્બરોં સે પૂછ લીજિયે

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَآ ۫ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ

જિન કો હમ ને આપ સે પેહલે ભેજા. કયા હમ ને રહમાન કે સિવા માબૂદ બનાએ હૈં

اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ ع ٤ ١٠

જિન કી ઈબાદત કી જાએ? યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો હમારે મોઅજિઝાત દે કર ભેજા ફિરઔન

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ىِٕهٖ فَقَالَ اِنِّىْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾

ઔર ઉસ કે સરદારોં કી જાનિબ તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મૈં રબ્બુલ આલમીન કા ભેજા હુવા પૈગમ્બર હૂં

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيْهِمْ

ફિર જબ વો ઉન કે પાસ હમારે મોઅજિઝાત લે કર આએ તો વો ઉસ સે હંસને લગે. ઔર હમ ઉન્હેં કોઈ મોઅજિઝા

مِّنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِىَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ۫ وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ

નહીં દિખાતે થે મગર વો ઉન કે સાથ વાલે મોઅજિઝે સે બડા હોતા થા. ઔર હમ ને ઉન્હેં અઝાબ મેં પકડ લિયા

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

તાકે વો રુજૂઅ કરેં. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે એ જાદૂગર! તૂ હમારે લિયે અપને રબ સે દુઆ કર

بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا

ઉસ કા વાસ્તા દે કર જો અહદ ઉસ ને તુજ સે કર રખા હૈ. હમ હિદાયત કબૂલ કર લેંગે. ફિર જબ હમ

عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ
ઉન સે વો અઝાબ હટા દેતે તો ઉસ વક્ત વો અહદશિકની કરને લગતે. ઔર ફિરઔન ને અપની કૌમ

فِیْ قَوْمِهٖ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَيْسَ لِیْ مُلْكُ مِصْرَ وَ هٰذِهِ
મેં આવાઝ લગાઈ, ઉસ ને કહા કે એ મેરી કૌમ! કયા મેરે લિયે મિસ્ર કી સલ્તનત

الْاَنْهٰرُ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِیْ ۚ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا
ઔર યે નેહરેં નહીં હૈં જો મેરે નીચે સે બેહતી હૈં? કયા ફિર તુમ દેખતે નહીં હો? બલ્કે મૈં

خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِیْ هُوَ مَهِيْنٌ ۙ وَّلَا يَكَادُ يُبِيْنُ ﴿٥٢﴾
બેહતર હૂં ઉસ શખ્સ સે જો ઝલીલ હૈ ઔર સાફ બોલ ભી નહીં સકતા?

فَلَوْلَاۤ اُلْقِیَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ
ફિર ઉસ પર સૌને કે કંગન કયૂં નહીં ડાલે ગએ યા ઉસ કે સાથ ફરિશ્તે સફ બાંધ કર

الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِيْنَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ فَاَطَاعُوْهُ ؕ
કયૂં નહીં આએ? ગર્ઝ ઉસ ને અપની કૌમ કો મગ્લૂબ કર દિયા, ફિર ઉન્હોં ને ઉસ કી ઈતાઅત કર લી.

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّاۤ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا
ઈસ લિયે કે વો નાફરમાન કૌમ થી. ફિર જબ ઉન્હોં ને હમેં ગુસ્સા દિલાયા તો હમ ને ઉન સે

مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا
ઈન્તિકામ લિયા, ફિર હમ ને ઉન તમામ કો ગર્ક કર દિયા. ફિર હમ ને ઉન કો ગુઝશ્તા કૌમ ઔર પીછે વાલોં કે લિયે

ع ٥ لِّلْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ
ઈબ્રત બના દિયા. ઔર જબ ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહિસ્સલામ) કી મિસાલ બયાન કી ગઈ, તો અચાનક આપ કી કૌમ

مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوْۤا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ؕ
ઉસ સે શોર મચાને લગી. ઔર વો બોલે કે કયા હમારે માબૂદ બેહતર હૈં યા ઈસા?

مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿٥٨﴾
વો આપ કે સામને સિર્ફ જઘડે કે લિયે યે મિસાલ બયાન કરતે હૈં. બલ્કે વો જઘડાલુ કૌમ હી હૈ.

اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ جَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِیْۤ
ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) તો એક બન્દા હૈ, જિસ પર હમ ને ઈન્આમ કિયા ઔર જિસ કો હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કે

اِسْرَآءِيْلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِی
લિયે મિસાલ બનાયા. ઔર અગર હમ ચાહતે તો હમ તુમ મેં સે ફરિશ્તે બનાતે કે

الْاَرْضِ يَخْلُفُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ

વો ઝમીન પર યકેબાદ દીગરે રહા કરતે. ઔર યકીનન ઈસા ઈબ્ને મરયમ (અલૈહસ્સલામ) યે કયામત કી નિશાની હૈ, ઈસલિયે

بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا یَصُدَّنَّكُمُ

તુમ લોગ કયામત કે બારે મેં શક ન કરો ઔર તુમ મેરે હુક્મ પર ચલો. યે સીધા રાસ્તા હૈ. ઔર તુમ્હેં શયતાન ન

الشَّیْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ ﴿٦٢﴾ وَ لَمَّا جَآءَ عِیْسٰی

રોકે, યકીનન વો તુમ્હારા ખુલા દુશ્મન હૈ. ઔર જબ ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) રોશન મોઅજિઝાત લે કર આએ

بِالْبَیِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَیِّنَ لَكُمْ

તો ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન મૈં તુમ્હારે પાસ હિકમત લે કર આયા હું ઔર તાકે મૈં તુમ્હારે સામને

بَعْضَ الَّذِیْ تَخْتَلِفُوْنَ فِیْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنِ ﴿٦٣﴾

સાફ બયાન કરૂં ઈસ કા કુછ હિસ્સા જિસ મેં તુમ ઈખ્તિલાફ કર રહે હો. તો તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી ઈતાઅત કરો.

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّیْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ

યકીનન અલ્લાહ વહી મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો. યે સીધા

مُّسْتَقِیْمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَیْنِهِمْ ۚ

રાસ્તા હૈ. તો ઉન મેં સે ગિરોહ અલગ અલગ હો ગએ.

فَوَیْلٌ لِّلَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ یَوْمٍ اَلِیْمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ

ફિર ઝાલિમોં કે લિયે દર્દનાક દિન કે અઝાબ સે હલાકત હૈ. વો

یَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِیَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ

મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર કયામત કે કે એક દમ ઉન કે પાસ આ જાએ ઔર ઉન્હેં

لَا یَشْعُرُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّآءُ یَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

પતા ભી ન હો. સિવાએ મુત્તકિયોં કે ઉસ દિન દોસ્ત એક દૂસરે કે દુશ્મન

اِلَّا الْمُتَّقِیْنَ ﴿٦٧﴾ یٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَیْكُمُ الْیَوْمَ وَلَاۤ اَنْتُمْ ٦ ع ١١ ١٢

હોંગે. એ મેરે બન્દો! આજ તુમ પર કોઈ ખૌફ નહીં હૈ ઔર ન તુમ

تَحْزَنُوْنَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِاٰیٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِیْنَ ﴿٦٩﴾

ગમગીન હોંગે. વો જો ઈમાન લાએ હમારી આયતોં પર ઔર જો મુસલમાન થે.

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَ اَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿٧٠﴾ یُطَافُ

(કહા જાએગા) તુમ ઔર તુમ્હારી બીવિયાં શાદાં વ ફરહાં જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓ. ઉન પર

عَلَيۡهِمۡ بِصِحَافٍ مِّنۡ ذَهَبٍ وَّاَكۡوَابٍ ۚ وَفِيۡهَا

સૌને કે લગન ઔર પ્યાલોં કા દૌર ચલેગા. ઔર ઉસ મેં

مَا تَشۡتَهِيۡهِ الۡاَنۡفُسُ وَتَلَذُّ الۡاَعۡيُنُ ۚ وَاَنۡتُمۡ فِيۡهَا

વો ચીઝેં હોંગી જિસ કી નફસ ખ્વાહિશ કરેંગે ઔર જિસ સે આંખેં લઝઝત પાએંગી. ઔર તુમ ઉસ મેં

خٰلِدُوۡنَ ۝۷۱ وَتِلۡكَ الۡجَنَّةُ الَّتِىۡۤ اُوۡرِثۡتُمُوۡهَا بِمَا كُنۡتُمۡ

હમેશા રહોગે. ઔર યે વો જન્નત હૈ જિસ કા તુમ્હેં અપને અમલ કી બદોલત વારિસ બનાયા

تَعۡمَلُوۡنَ ۝۷۲ لَكُمۡ فِيۡهَا فَاكِهَةٌ كَثِيۡرَةٌ مِّنۡهَا تَاۡكُلُوۡنَ ۝۷۳

ગયા હૈ. તુમ્હારે લિયે યહાં બકસરત મેવે હૈં, જિન મેં સે તુમ ખાઓ.

اِنَّ الۡمُجۡرِمِيۡنَ فِىۡ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوۡنَ ۝۷۴ ۖ

યકીનન મુજરિમ લોગ જહન્નમ કે અઝાબ મેં હમેશા રહેંગે.

لَا يُفَتَّرُ عَنۡهُمۡ وَهُمۡ فِيۡهِ مُبۡلِسُوۡنَ ۝۷۵ ۚ وَمَا ظَلَمۡنٰهُمۡ

વો ઉન સે હલ્કા નહીં કિયા જાએગા ઔર વો ઉસ મેં માયૂસ પડે રહેંગે. ઔર હમ ને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા

وَلٰكِنۡ كَانُوۡا هُمُ الظّٰلِمِيۡنَ ۝۷۶ وَنَادَوۡا يٰمٰلِكُ لِيَقۡضِ

લેકિન વો ખુદ હી ઝાલિમ થે. ઔર વો પુકારેંગે એ માલિક! તેરે રબ કો

عَلَيۡنَا رَبُّكَ ؕ قَالَ اِنَّكُمۡ مّٰكِثُوۡنَ ۝۷۷ لَقَدۡ جِئۡنٰكُمۡ

હમારા ખાત્મા કર દેના ચાહિયે. માલિક કહેંગે કે તુમ્હેં ઠેહેરના હી હૈ. હમ તુમ્હારે પાસ હક કો

بِالۡحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَكُمۡ لِلۡحَقِّ كٰرِهُوۡنَ ۝۷۸ اَمۡ اَبۡرَمُوۡۤا

લાએ થે, લેકિન તુમ મેં સે અકસર હક કો નાપસન્દ કરતે થે. કયા ઉન્હોં ને હત્મી

اَمۡرًا فَاِنَّا مُبۡرِمُوۡنَ ۝۷۹ ۚ اَمۡ يَحۡسَبُوۡنَ اَنَّا لَا نَسۡمَعُ سِرَّهُمۡ

ફૈસલા કર લિયા હૈ? તો હમ ભી હત્મી ફૈસલા કરને વાલે હૈં. યા વો સમજતે હૈં કે હમ ઉન કી ચુપકે સે કહી હુઈ બાત

وَنَجۡوٰٮهُمۡ ؕ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيۡهِمۡ يَكۡتُبُوۡنَ ۝۸۰ قُلۡ

યા ઉન કી સરગોશી સુનતે નહીં? કયૂં નહીં! ઔર હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે ઉન કે પાસ લિખ રહે હૈં.

اِنۡ كَانَ لِلرَّحۡمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الۡعٰبِدِيۡنَ ۝۸۱ سُبۡحٰنَ

આપ ફરમા દીજિયે કે અગર રહમાન કી ઔલાદ હોતી, તો સબ સે પેહલે મૈં ઉસ કી બન્દગી કરને વાલા હોતા. આસ્માનોં

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ رَبِّ الۡعَرۡشِ عَمَّا يَصِفُوۡنَ ۝۸۲

ઔર ઝમીન કા રબ, અર્શ કા રબ પાક હૈ ઉન બાતોં સે જો વો બયાન કરતે હૈં.

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَ يَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ

પસ આપ ઉન કો છોડ દીજિયે કે વો લગે રહેં ઔર ખેલતે રહેં યહાં તક કે વો પા લેં ઉન કા વો દિન

الَّذِىْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۸۳﴾ وَهُوَ الَّذِىْ فِى السَّمَآءِ اِلٰهٌ

જિસ સે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ આસ્માન મેં ભી માબૂદ હૈ

وَّفِى الْاَرْضِ اِلٰهٌ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿۸۴﴾ وَتَبٰرَكَ

ઔર ઝમીન મેં ભી માબૂદ હૈ. ઔર વો હિકમત વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ઔર બાબરકત હૈ

الَّذِىْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ

વો અલ્લાહ જિસ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન દોનોં કે દરમિયાન કી તમામ ચીઝોં કી સલ્તનત હૈ.

وَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۵﴾

ઔર ઉસી કે પાસ કયામત કા ઈલ્મ હૈ. ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ

ઔર વો લોગ જિન કો યે અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હૈં સિફારિશ કે માલિક નહીં હૈં,

اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۶﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ

મગર જિસ ને હક કી ગવાહી દી ઔર વો જાનતે હૈં. ઔર અગર આપ ઉન સે પૂછેં

مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿۸۷﴾

કિસ ને ઉન કો પૈદા કિયા તો ઝરૂર કહેંગે કે અલ્લાહ ને. સો યે લોગ કિધર ઉલ્ટે ચલે જાતે હૈં?

وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾

ઔર રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કી શિકાયત કે ઈલાહી! યે તો ઐસી કૌમ હૈ જો ઈમાન નહીં લાતી.

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ؕ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۹﴾

(કહા ગયા) ફિર આપ ઉન સે દરગુઝર કીજિયે ઔર યૂં કહિયે અસ્સલામુ અલયકુમ. ફિર આગે ઉન્હેં પતા ચલેગા.

آیاتها ۵۹ (۴۴) سُوْرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ (۶۴) رکوعاتها ۳

ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં   સૂરએ દુખાન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઉસ મેં ૫૯ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

حٰمٓ ﴿۱﴾ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۲﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِىْ لَيْلَةٍ

હા મીમ. સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી કસમ! હમ ને ઈસ કો બરકત વાલી રાત મેં

مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ۝۳ فِيْهَا يُفْرَقُ
ઉતારા હૈ, બેશક હમ ડરાને વાલે હૈં. જિસ રાત મેં તમામ

كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ۝۴ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ؕ اِنَّا كُنَّا
હિકમત ભરે અવામિર ફૈસલ હો કર હમારી તરફ સે તકસીમ કિયે જાતે હૈં. યકીનન હમ હી

مُرْسِلِيْنَ ۝۵ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ
ભેજને વાલે હૈં. તેરે રબ કી રહમત કે બાઈસ. યકીનન વો સુનને વાલા,

الْعَلِيْمُ ۝۶ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ وقف لازم
ઈલ્મ વાલા હૈ. વો આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કા રબ હૈ,

اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ۝۷ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ
અગર તુમ યકીન રખતે હો. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વહી ઝિન્દા કરતા હૈ ઔર મૌત દેતા હૈ.

رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۸ بَلْ هُمْ
વો તુમ્હારા ઔર તુમ્હારે પેહલે બાપ દાદાઓં કા રબ હૈ. બલ્કે વો

فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ۝۹ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَآءُ
શક મેં હૈં, ખેલ રહે હૈં. ઈસ લિયે આપ ઉસ દિન કા ઈન્તિઝાર કીજિયે જિસ દિન આસ્માન

بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ۝۱۰ يَّغْشَى النَّاسَ ؕ هٰذَا عَذَابٌ
સાફ ધૂવેં કો લાએગા. જો ઈન્સાનોં પર છા જાએગા. યે દર્દનાક

اَلِيْمٌ ۝۱۱ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ۝۱۲
અઝાબ હૈ. એ હમારે રબ! તૂ હમ સે યે અઝાબ દૂર કર દે, યકીનન હમ ઈમાન લા રહે હૈં.

اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۳
અબ ઉન કે લિયે ઈસ નસીહત કે હાસિલ કરને કા વક્ત કહાં હોગા, હાલાંકે ઉન કે પાસ સાફ સાફ બયાન કરને વાલા પૈગમ્બર

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ۝۱۴ اِنَّا وقف لازم
આયા. ફિર ઉન્હોં ને ઉસ સે ઐરાઝ કિયા ઔર કહા કે યે તો સિખલાયા હુવા હૈ, મજનૂન હૈ. હમ

كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ ۝۱۵ وقف لازم
અઝાબ થોડા સા કમ કરેંગે તો તુમ દોબારા ઉસી હાલત પર લૌટ જાઓગે.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ۝۱۶
જિસ દિન હમારી સખ્તી વાલી પકડ હોગી, હમ ઝરૂર ઈન્તિકામ લેને વાલે હૈં.

وَلَقَدۡ فَتَنَّا قَبۡلَهُمۡ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَ وَ جَآءَهُمۡ رَسُوۡلٌ

હમ ને ઉન સે પેહલે ફિરઔન કી કૌમ કો આઝમાયા ઔર ઉન કે પાસ મુઅઝઝઝ

کَرِیۡمٌ ﴿١٧﴾ اَنۡ اَدُّوۡۤا اِلَیَّ عِبَادَ اللّٰہِ ؕ اِنِّیۡ لَکُمۡ

રસૂલ આયા. કે અલ્લાહ કે બન્દોં કો મેરે હવાલે કર દો. મૈં તુમ્હારે લિયે

رَسُوۡلٌ اَمِیۡنٌ ﴿١٨﴾ وَّاَنۡ لَّا تَعۡلُوۡا عَلَی اللّٰہِ ۚ اِنِّیۡۤ

અમાનતદાર રસૂલ હૂં. ઔર યે કે અલ્લાહ પર સરકશી મત કરો. મૈં

اٰتِیۡکُمۡ بِسُلۡطٰنٍ مُّبِیۡنٍ ﴿١٩﴾ وَاِنِّیۡ عُذۡتُ بِرَبِّیۡ

તુમ્હારે પાસ રોશન મોઅજિઝા લે કર આયા હૂં. ઔર મૈં મેરે ઔર તુમ્હારે રબ કી

وَرَبِّکُمۡ اَنۡ تَرۡجُمُوۡنِ ﴿٢٠﴾ وَاِنۡ لَّمۡ تُؤۡمِنُوۡا لِیۡ

પનાહ લેતા હૂં ઈસ સે કે તુમ મુજે રજમ કરો. ઔર અગર તુમ મુજ પર ઈમાન નહીં લાતે

فَاعۡتَزِلُوۡنِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّہٗۤ اَنَّ ہٰۤؤُلَآءِ قَوۡمٌ

તો તુમ મુજ સે દૂર રહો. ફિર ઉન્હોં ને અપને રબ સે દુઆ કી કે યે ઐસી કૌમ હૈ

مُّجۡرِمُوۡنَ ﴿٢٢﴾ فَاَسۡرِ بِعِبَادِیۡ لَیۡلًا اِنَّکُمۡ مُّتَّبَعُوۡنَ ﴿٢٣﴾ الثلثة

જો મુજરિમ હૈ. તો (એ મૂસા!) આપ મેરે બન્દોં કો રાત કે વક્ત લે કર નિકલ જાઈયે, તુમ્હારા પીછા કિયા જાએગા.

وَاتۡرُکِ الۡبَحۡرَ رَہۡوًا ؕ اِنَّہُمۡ جُنۡدٌ مُّغۡرَقُوۡنَ ﴿٢٤﴾

ઔર આપ સમન્દર કો ઠેહરા હુવા છોડ દીજિયે. ઈસ લિયે કે યે ઐસા લશકર હૈ જિસે ગર્ક કિયા જાએગા.

کَمۡ تَرَکُوۡا مِنۡ جَنّٰتٍ وَّعُیُوۡنٍ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوۡعٍ

વો કિત્ને બાગાત ઔર ચશ્મે ઔર ખેતિયાં ઔર અચ્છી રેહને કી જગહેં

وَّ مَقَامٍ کَرِیۡمٍ ﴿٢٦﴾ وَّ نَعۡمَۃٍ کَانُوۡا فِیۡہَا فٰکِہِیۡنَ ﴿٢٧﴾

છોડ કર ચલે ગએ. ઔર ઐસી નેઅમતેં છોડી જિન મેં વો મઝે કર રહે થે.

کَذٰلِکَ ۟ وَاَوۡرَثۡنٰہَا قَوۡمًا اٰخَرِیۡنَ ﴿٢٨﴾

ઈસી તરહ. ઔર હમ ને દૂસરી કૌમ કો ઉન ચીઝોં કા વારિસ બનાયા.

فَمَا بَکَتۡ عَلَیۡہِمُ السَّمَآءُ وَالۡاَرۡضُ وَمَا کَانُوۡا

ફિર ઉન પર ન આસ્માન રોયા ઔર ન ઝમીન રોઈ ઔર ન ઉન્હેં

مُنۡظَرِیۡنَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدۡ نَجَّیۡنَا بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ مِنَ ع ٢٥/١٤

મોહલત દી ગઈ. હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કો રુસ્વા કરને વાલે અઝાબ સે

الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿۳۰﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ

નજાત દી. (જો થા) ફિરઔન સે, વો સરકશ, હદ સે

عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ

આગે બઢને વાલોં મેં સે થા. હમ ને ઉન કો ઈલ્મ કે સાથ તમામ

عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۲﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ

જહાન વાલોં પર મુન્તખબ કિયા. ઔર હમ ને ઉન (બની ઈસ્રાઈલ) કો વો મોઅજિઝાત દિયે

مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿۳۳﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۳۴﴾

જિન મેં સરીહ ઈન્આમ થા / આઝમાઈશ થી. યકીનન યે લોગ કેહતે હૈં.

اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿۳۵﴾

યે હમારા પેહલી દફા હી મરના હૈ, ઔર હમ કબ્રોં સે ઉઠાએ નહીં જાએંગે.

فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۶﴾ اَهُمْ

ફિર હમારે બાપ દાદા કો લે આઓ અગર તુમ સચ્ચે હો. કયા યે

خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَّالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ

બેહતર હૈં યા કૌમે તુબ્બઅ ઔર વો જો ઉન સે પેહલે થે?

اَهْلَكْنٰهُمْ ۫ اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۳۷﴾

જિન કો હમ ને હલાક કિયા. યકીનન વો ભી મુજરિમ થે.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿۳۸﴾

ઔર હમ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી ચીઝોં કો ખેલ કે લિયે પૈદા નહીં કિયા.

مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

હમ ને ઉન કો પૈદા નહીં કિયા મગર હક કે સાથ લેકિન ઉન મેં સે અકસર

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۴۰﴾

જાનતે નહીં. બેશક ફૈસલે કા દિન ઉન તમામ કા મુકર્રરા વક્ત હૈ.

يَوْمَ لَا يُغْنِيْ مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ

જિસ દિન કોઈ દોસ્ત કિસી દોસ્ત કે કુછ ભી કામ નહીં આએગા ઔર ન ઉન કી

يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۱﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

નુસ્રત કી જાએગી. મગર વો જિસ પર અલ્લાહ રહમ કરે. યકીનન વો

الۡعَزِیۡزُ الرَّحِیۡمُ ﴿۴۲﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوۡمِ ﴿۴۳﴾ طَعَامُ
ઝબરદસ્ત હૈ, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. યકીનન ઝક્કૂમ કા દરખ્ત, વો ગુનેહગાર

الۡاَثِیۡمِ ﴿۴۴﴾ کَالۡمُهۡلِ ۚ یَغۡلِیۡ فِی الۡبُطُوۡنِ ﴿۴۵﴾ کَغَلۡیِ
કા ખાના હૈ. જો તેલ કી તલછટ જૈસા હોગા, (ઉન કે) પેટ મેં ગર્મ પાની કે ખૌલને કી તરહ

الۡحَمِیۡمِ ﴿۴۶﴾ خُذُوۡهُ فَاعۡتِلُوۡهُ اِلٰی سَوَآءِ الۡجَحِیۡمِ ﴿۴۷﴾
ખૌલેગા. (હુકમ હોગા) ઉસ કો પકડો ઔર ઉસ કો ધકેલ કર દોઝખ કે બીચ મેં લે જાઓ.

ثُمَّ صُبُّوۡا فَوۡقَ رَاۡسِهٖ مِنۡ عَذَابِ الۡحَمِیۡمِ ﴿۴۸﴾
ફિર ઉસ કે સર પર ખૌલતે હુવે પાની કા અઝાબ ઉંડેલ દો.

ذُقۡ ۚۙ اِنَّکَ اَنۡتَ الۡعَزِیۡزُ الۡکَرِیۡمُ ﴿۴۹﴾
તૂ ઈસ અઝાબ કો ચખ. તૂ બડા ઈઝઝત વાલા ઔર મુકર્રમ બનતા થા.

اِنَّ هٰذَا مَا کُنۡتُمۡ بِهٖ تَمۡتَرُوۡنَ ﴿۵۰﴾ اِنَّ الۡمُتَّقِیۡنَ
યે વો અઝાબ હૈ જિસ મેં તુમ શક કર રહે થે. મુત્તકી લોગ

فِیۡ مَقَامٍ اَمِیۡنٍ ﴿۵۱﴾ فِیۡ جَنّٰتٍ وَّ عُیُوۡنٍ ﴿۵۲﴾
અમન વાલી જગા મેં હોંગે. બાગાત મેં ઔર ચશ્મોં મેં હોંગે.

یَّلۡبَسُوۡنَ مِنۡ سُنۡدُسٍ وَّ اِسۡتَبۡرَقٍ مُّتَقٰبِلِیۡنَ ﴿۵۳﴾
વો બારીક ઔર મોટા રેશમ પેહને હુવે હોંગે, આમને સામને બૈઠે હોંગે.

کَذٰلِکَ ۟ وَ زَوَّجۡنٰهُمۡ بِحُوۡرٍ عِیۡنٍ ﴿۵۴﴾ یَدۡعُوۡنَ
ઈસી તરહ. ઔર બડી આંખોં વાલી હૂરેં ઉન કે નિકાહ મેં હમ દેંગે. વો

فِیۡهَا بِکُلِّ فَاکِهَةٍ اٰمِنِیۡنَ ﴿۵۵﴾ لَا یَذُوۡقُوۡنَ
ઉન મેં બેખૌફ હો કર તમામ મેવે માંગેંગે. વો સિવાએ

فِیۡهَا الۡمَوۡتَ اِلَّا الۡمَوۡتَةَ الۡاُوۡلٰی ۚ وَ وَقٰهُمۡ
પેહલી મૌત કે ઉસ મેં મૌત કો નહીં ચખેંગે. ઔર અલ્લાહ ને

عَذَابَ الۡجَحِیۡمِ ﴿۵۶﴾ فَضۡلًا مِّنۡ رَّبِّکَ ؕ ذٰلِکَ
ઉન્હેં દોઝખ કે અઝાબ સે બચા લિયા. યે સબ કુછ આપ કે રબ કે ફઝલ સે હોગા. યહી

هُوَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِیۡمُ ﴿۵۷﴾ فَاِنَّمَا یَسَّرۡنٰهُ بِلِسَانِکَ
ભારી કામ્યાબી હૈ. સો હમ ને ઈસ કુર્આન કો આપ કી ઝબાન મેં આસાન કર દિયા

لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُوۡنَ ۝٥٨ فَارۡتَقِبۡ اِنَّهُمۡ مُّرۡتَقِبُوۡنَ ۝٥٩
તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઈસ લિયે આપ મુન્તઝિર રહિયે, યકીનન વો ભી મુન્તઝિર હૈં.

اٰياتها ٣٧ (٤٥) سُوۡرَةُ الۡجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٦٥) رکوعاتها ٤
ઉસ મેં ૩૭ આયતેં હૈં સૂરએ જાસિયા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

حٰمٓ ۝١ تَنۡزِيۡلُ الۡكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الۡعَزِيۡزِ الۡحَكِيۡمِ ۝٢
હા મીમ. ઈસ કિતાબ કા ઉતારા જાના ઝબરદસ્ત, હિકમત વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ.

اِنَّ فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ لَاٰيٰتٍ لِّلۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۝٣
યકીનન આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં અલબત્તા ઈમાન લાને વાલોં કે લિયે નિશાનિયાં હૈં.

وَفِىۡ خَلۡقِكُمۡ وَمَا يَبُثُّ مِنۡ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ
ઔર તુમ્હારે પૈદા કરને મેં ઔર ઉન જાનવરોં મેં ભી જિન કો અલ્લાહ ફૈલાતા હૈ નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوۡمٍ يُّوۡقِنُوۡنَ ۝٤ وَاخۡتِلَافِ الَّيۡلِ وَالنَّهَارِ
ઐસી કૌમ કે લિયે જો યકીન રખતી હૈ. ઔર રાત ઔર દિન કે આને જાને મેં

وَمَآ اَنۡزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنۡ رِّزۡقٍ فَاَحۡيَا
ઔર ઉસ રોઝી મેં જો અલ્લાહ ને આસ્માન સે ઉતારી, ફિર ઉસ

بِهِ الۡاَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَ تَصۡرِيۡفِ الرِّيٰحِ
કે ઝરિયે ઝમીન કો ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ ઝિન્દા કિયા, ઔર હવાઓં કે ચલાને મેં

اٰيٰتٌ لِّقَوۡمٍ يَّعۡقِلُوۡنَ ۝٥ تِلۡكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتۡلُوۡهَا
નિશાનિયાં હૈં ઐસી કૌમ કે લિયે જો અક્લ રખતી હૈ. યે અલ્લાહ કી આયતેં હૈં, જિન્હેં હમ આપ

عَلَيۡكَ بِالۡحَقِّ ۚ فَبِاَىِّ حَدِيۡثٍ ۢ بَعۡدَ اللّٰهِ
કે સામને હક કે સાથ તિલાવત કરતે હૈં. ફિર અલ્લાહ કે બાદ ઔર અલ્લાહ કી આયતોં કે બાદ કૌન સી બાત પર

وَاٰيٰتِهٖ يُؤۡمِنُوۡنَ ۝٦ وَيۡلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيۡمٍ ۝٧
યે ઈમાન લાએંગે? હલાકત હૈ હર જૂઠે ગુનેહગાર કે લિયે.

يَّسۡمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتۡلٰى عَلَيۡهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسۡتَكۡبِرًا
જો અલ્લાહ કી આયતોં કો સુનતા હૈ જો ઉસ પર તિલાવત કી જાતી હૈં, ફિર વો અડા રેહતા હૈ મુતકબ્બિર બન કર

كَاَنۡ لَّمۡ يَسۡمَعۡهَا ۚ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍ ۝۸

ગોયા કે ઉસ ને ઉસ કો સુના હી નહીં. ઈસ લિયે આપ ઉસે દર્દનાક અઝાબ કી બશારત સુના દીજિયે.

وَاِذَا عَلِمَ مِنۡ اٰيٰتِنَا شَيۡـئَا ۨاتَّخَذَهَا هُزُوًا ؕ

ઔર જબ વો હમારી આયતોં મેં સે કુછ માલૂમ કર લેતા હૈ તો ઉસે મઝાક બનાતા હૈ.

اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ مُّهِيۡنٌ ۝۹ؕ مِنۡ وَّرَآئِهِمۡ

ઉન લોગોં કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ હૈ. ઉન કે આગે

جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغۡنِىۡ عَنۡهُمۡ مَّا كَسَبُوۡا شَيۡـئًا

જહન્નમ હૈ. ઔર ઉન કે કુછ કામ નહીં આએગા જો ઉન્હોં ને કમાયા થા,

وَّلَا مَا اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اَوۡلِيَآءَ ۚ وَلَهُمۡ عَذَابٌ

ઔર ન વો જો ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા હિમાયતી બનાએ હૈં. બલ્કે ઉન કે લિયે ભારી

عَظِيۡمٌ ۝۱۰ؕ هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِاٰيٰتِ

અઝાબ હોગા. યે હિદાયત હૈ. ઔર જિન્હોં ને અપને રબ કી આયાત કે સાથ

رَبِّهِمۡ لَهُمۡ عَذَابٌ مِّنۡ رِّجۡزٍ اَلِيۡمٌ ۝۱۱ؒ اَللّٰهُ ع ۱ ۱۱ ۱۷

કુફ્ર કિયા ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ મેં સે અઝાબ હોગા. અલ્લાહ

الَّذِىۡ سَخَّرَ لَـكُمُ الۡبَحۡرَ لِتَجۡرِىَ الۡفُلۡكُ

હી ને તુમ્હારે લિયે સમન્દર કો તાબેઅ કિયા, તાકે કશતી ચલે

فِيۡهِ بِاَمۡرِهٖ وَلِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ وَلَعَلَّكُمۡ

ઉસ મેં અલ્લાહ કે હુકમ સે ઔર તાકે તુમ અલ્લાહ કા ફઝલ તલબ કરો ઔર તાકે

تَشۡكُرُوۡنَ ۝۱۲ۚ وَ سَخَّرَ لَكُمۡ مَّا فِى السَّمٰوٰتِ

શુક્ર અદા કરો. ઔર ઉસ ને તુમ્હારે લિયે અપની તરફ સે કામ મેં લગા રખી હૈં વો તમામ ચીઝેં

وَمَا فِى الۡاَرۡضِ جَمِيۡعًا مِّنۡهُ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. બેશક ઉસ મેં નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوۡمٍ يَّتَفَكَّرُوۡنَ ۝۱۳ قُلۡ لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا يَغۡفِرُوۡا

ઐસી કૌમ કે લિયે જો સોચતી હૈ. આપ ફરમા દીજિયે ઉન લોગોં સે જો ઈમાન લાએ હૈં કે વો માફ કર દેં

لِلَّذِيۡنَ لَا يَرۡجُوۡنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجۡزِىَ قَوۡمًاۢ

ઉન કો જો અલ્લાહ કે અઝાબ કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે તાકે અલ્લાહ કૌમ કો

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
ઉન કે કર્તૂત કી સઝા દે. જિસ ને નેક અમલ કિયા

فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۫ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ
તો અપને લિયે (કિયા). ઔર જિસ ને બુરા અમલ કિયા તો ઉસી પર વબાલ હૈ. ફિર તુમ્હારે રબ કી તરફ

تُرْجَعُوْنَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
તુમ લૌટાએ જાઓગે. ઔર યકીનન હમ ને બની ઈસ્રાઈલ કો

الْكِتٰبَ وَ الْحُكْمَ وَ النُّبُوَّةَ وَ رَزَقْنٰهُمْ
કિતાબ દી ઔર હુકૂમત ઔર નુબૂવ્વત દી ઔર હમ ને ઉન્હેં રોઝી દી ઉમ્દા ચીઝોં

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَ فَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ
મેં સે ઔર હમ ને ઉન્હેં તમામ જહાન વાલોં પર ફઝીલત દી. ઔર હમ ને ઉન કો

بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ
દીન કે બારે મેં ખુલી ખુલી દલીલેં દીં. ફિર ઉન્હોં ને ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા, મગર ઉસ કે બાદ કે

مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّ رَبَّكَ
ઉન કે પાસ ઈલ્મ આયા, આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે. યકીનન તેરા રબ

يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
ઉન કે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા ઉસ મેં જિસ મેં વો ઈખ્તિલાફ

يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ
કર રહે હૈં. ફિર હમ ને આપ કો ઈસ અમ્રે દીન કી એક શરીઅત પર રખા હૈ,

فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾
ઈસ લિયે આપ ઈસ શરીઅત કા ઈત્તિબા કીજિયે ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કે પીછે ન ચલિયે જો ઈલ્મ નહીં રખતે.

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ
યકીનન યે અલ્લાહ સે આપ કે કુછ ભી કામ નહીં આ સકેંગે.

وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ
ઔર યકીનન યે ઝાલિમ લોગ ઉન મેં સે એક દૂસરે કે હિમાયતી હૈં. ઔર અલ્લાહ મુત્તકિયોં કા

الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩﴾ هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى
હિમાયતી હૈ. યે કુર્આન લોગોં કે લિયે બસીરતોં કા હામિલ હૈ ઔર હિદાયત

وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۝۲۰ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ
ઔર રહમત હૈ ઐસી કૌમ કે લિયે જો યકીન રખતી હૈ. ક્યા ઉન લોગોં ને જિન્હોં ને

اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ
બુરાઈયાં કમાઈ હૈં યે ગુમાન કર રખા હૈ કે હમ ઉન્હેં ઉન કી તરહ બનાએંગે જો

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ
ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે હૈં? કે ઉન કી ઝિન્દગી ઔર ઉન કી મૌત

وَمَمَاتُهُمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝۲۱ وَخَلَقَ اللّٰهُ ع ۲ ۱۰ ۱۸
બરાબર હો જાએ? બુરા હૈ જિસ કા વો ફૈસલા કર રહે હૈં. ઔર અલ્લાહ ને

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ
આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો હક કે સાથ પૈદા કિયા, ઔર ઈસ લિયે તાકે હર શખ્સ કો

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۲۲ اَفَرَءَيْتَ
ઉન કે અમલ કા બદલા દિયા જાએ ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. ક્યા ફિર આપ ને ઉસ શખ્સ કો

مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ
દેખા જિસ ને અપની ખ્વાહિશ કો અપના માબૂદ બના લિયા હૈ, ઔર જિસે અલ્લાહ ને ઈલ્મ કે બાવજૂદ ગુમરાહ કર દિયા હૈ,

وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَ قَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ
ઔર જિસ કે કાન ઔર દિલ પર અલ્લાહ ને મુહર લગા દી હૈ, ઔર જિસ કી આંખોં પર પરદા

غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ
રખ દિયા હૈ. ફિર ઉસ કો અલ્લાહ કે બાદ કૌન હિદાયત દેગા?

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝۲۳ وَ قَالُوْا مَا هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا
ક્યા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર ઉન્હોં ને કહા કે યે ઝિન્દગી નહીં હૈ મગર હમારી દુન્યવી

الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ
ઝિન્દગી કે હમ મરતે હૈં ઔર હમ ઝિન્દા હોતે હૈં ઔર હમેં હલાક નહીં કરતા

اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ
મગર ઝમાના. ઔર ઉન કે પાસ ઉસ કી કોઈ દલીલ નહીં. યે સિર્ફ

اِلَّا يَظُنُّوْنَ ۝۲۴ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ
ગુમાન કર રહે હૈં. ઔર જબ ઉન પર હમારી સાફ સાફ આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં

مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا ائْتُوا
તો ઉન કી હુજ્જત નહીં હોતી મગર યે કે વો કેહતે હૈં કે તુમ હમારે પાસ હમારે બાપ

بِآبَآئِنَآ إِن كُنتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۲۵ قُلِ اللّٰهُ
દાદા કો લે આઓ અગર તુમ સચ્ચે હો. આપ ફરમા દીજિયે કે અલ્લાહ હી

يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلٰى يَوْمِ
તુમ્હેં ઝિન્દા રખતા હૈ, ફિર તુમ્હેં મૌત દેગા, ફિર તુમ્હેં કયામત કે દિન ઈકઠ્ઠા

الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
કરેગા જિસ મેં કોઈ શક નહીં, લેકિન અકસર લોગ

ع ۵ ۳ ۱۹ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۶ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ
જાનતે નહીં. ઔર અલ્લાહ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ۝۲۷
ઔર જિસ દિન કયામત કાઈમ હોગી ઉસ દિન બાતિલપરસ્ત ખસારા ઉઠાએંગે.

وَتَرٰى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعٰى
ઔર આપ દેખોગે હર ઉમ્મત કો ઘુટનોં કે બલ બૈઠી હુઈ. હર ઉમ્મત અપને નામએ આમાલ કી તરફ

إِلٰى كِتٰبِهَا ۖ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۸
બુલાઈ જાએગી. (કહા જાએગા કે) આજ તુમ્હેં તુમ્હારે આમાલ કા બદલા દિયા જાએગા.

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيْكُم بِالْحَقِّ ۚ إِنَّا
યે હમારા દફતર હૈ જો તુમ્હારે ખિલાફ ઠીક બોલ રહા હૈ. યકીનન હમ

كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۹
લિખવા લિયા કરતે થે જો તુમ અમલ કરતે થે.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ
ફિર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે તો ઉન કો ઉન કા રબ

رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝۳۰
અપની રહમત મેં દાખિલ કરેગા. યે ખુલી કામ્યાબી હૈ.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ أَفَلَمْ تَكُنْ آيٰتِي تُتْلٰى
ઔર જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા તો (ઉન્હેં કહા જાએગા કે) કયા મેરી આયતેં તુમ પર તિલાવત નહીં

عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ۝٣١
કી જાતી થીં, ફિર તુમ તકબ્બુર કરતે થે ઔર તુમ મુજરિમ કૌમ થે?
وَ اِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ
ઔર જબ કહા જાતા હૈ કે યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ ઔર કયામત
لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۙ
મેં કોઈ શક નહીં, તો તુમ ને કહા કે હમ નહીં જાનતે કે કયામત કયા ચીઝ હૈ?
اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّ مَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ۝٣٢
હમ તો ગુમાન કરતે હૈં થોડા સા ઔર હમેં યકીન નહીં.
وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ
ઔર ઉન કે સામને ઉન કે આમાલ કી બુરાઈ ખુલ જાએગી, ઔર ઉન કો ઘેર લેગા
مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ۝٣٣ وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰكُمْ
વો અઝાબ જિસ કા વો ઈસ્તિહઝા કિયા કરતે થે. ઔર કહા જાએગા કે આજ હમ તુમ્હેં ભુલા દેંગે,
كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ
જિસ તરહ તુમ ને અપને ઈસ દિન કે મિલને કો ભુલા રખા થા ઔર તુમ્હારા ઠિકાના દોઝખ હૈ
وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ۝٣٤ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ
ઔર તુમ્હારે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. યે ઈસ વજહ સે કે તુમ ને
اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّ غَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ
અલ્લાહ કી આયતોં કો મઝાક બનાયા ઔર તુમ્હેં દુન્યવી ઝિન્દગી ને ધોકે મેં ડાલે રખા.
فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ۝٣٥
ફિર આજ વો વહાં સે નિકાલે નહીં જાએંગે ઔર ન ઉન સે માફી તલબ કી જાએગી.
فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
ફિર અલ્લાહ હી કે લિયે તમામ તારીફેં હૈં જો આસ્માનોં કા રબ હૈ ઔર ઝમીન કા રબ હૈ, તમામ જહાનોં
الْعٰلَمِيْنَ۝٣٦ وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِى السَّمٰوٰتِ
કા રબ હૈ. ઔર ઉસી કે લિયે બડાઈ હૈ આસ્માનોં મેં
وَالْاَرْضِ ۠ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ۝٣٧
ઔર ઝમીન મેં. ઔર વો અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

ع ٤